

کمک‌های آمریکا به اوکراین رو به اتمام است

سال ۲۰۲۴ است و ایالات متحده دیگر پولی برای اوکراین ندارد. زمانی که کنگره آمریکا برای اقدام بعدی خود بحث می‌کند، موقعیت نظامی کی‌یف به‌شکل اجتناب‌ناپذیری تنزل پیدا کرده و به گفته برخی کارشناسان اوکراین احتمالاً نمی‌تواند در یکی دو ماه آینده حملات قابل‌توجهی را انجام دهد.

اوکراین به نوبه خود می‌گوید، اگر بودجه آمریکا تمام شود هیچ برنامه جایگزینی (یا پلن بی) ندارد. دمیترو کولبا، وزیر خارجه کی‌یف می‌گوید: «ما به پلن A خود اطمینان داریم.»

بزرگ‌نمایی نیست که بگوییم آنچه در چند هفته آینده در ساختمان کاپیتول هیل رخ می‌دهد می‌تواند قطعاً فاز بعدی جنگ را شکل دهد. پس بیاید آنچه را که می‌دانیم مطرح کنیم.

مذاکره‌کنندگان مجلس سنا امید دارند که می‌توانند به توافقی دست پیدا کنند. کریستن سینما، سناتور مستقل سنای آمریکا می‌گوید، گفت‌وگوهای آینده می‌تواند چهار چوب توافقی را فراهم کند که بسیاری از اقدامات امنیت مرزی موردنظر جمهوری خواهان را در ازای بودجه برای اوکراین، اسرائیل و تایوان شامل می‌شود.

اما سنا هیچ‌وقت مانع واقعی نبوده است. مایک جانسون، رئیس مجلس نمایندگان از حزب جمهوری خواه از ایالت لوئیزیانا استدلال می‌کند که جمهوری خواهان مجلس نمایندگان باید فقط توافقی را قبول کنند که شامل لایحه سخت‌گیرانه مهاجرت که به ۲.H.R. موسوم است را شامل شود. لایحه‌ای که رویکرد ایده‌آل حزب جمهوری خواه برای کنترل مرزهاست؛ از جمله بسیاری از اقداماتی که برای مموکرات‌ها غیرقابل قبول است.

گمانه‌زنی‌های برخی حالا این است که هدف جانسون حذف کمک‌های اوکراین یا گره زدن آن به سیاست‌های مرزی است. چنانچه این تئوری نشان می‌دهد استراتژی او رفع مشکل رای‌دهی به تامین بودجه کی‌یف است چون احتمالاً تعداد رای‌های مخالف از سوی جمهوری خواهان مجلس سنا قابل توجه خواهد بود.

درحالی‌که این رویکرد ممکن است برای محافظه‌کاران مالی کارکرد داشته باشد اما می‌تواند واکنش‌هایی را از سوی آن دسته از جنگ‌طلبان فراکسیون جانسون در پی داشته باشد که مشتاق‌اند بودجه اسرائیل و تایوان و همچنین اوکراین را افزایش دهند.

نکته اصلی مشخص است: کنگره ممکن است نتواند امسال بودجه جدید را برای کمک به اوکراین تصویب کند. چنین احتمالی می‌تواند دولت بایدن را مجبور کند تا مذاکرات برای توقف جنگ را در امتداد مرزهای کنونی تشویق کند و توافقی را پیدا کند که جنبه‌های کلیدی اهداف مذکور هر طرف را به‌خطر بیندازد.

اما پایان کمک‌های آمریکا همچنین می‌تواند به جایگاه کی‌یف در مذاکره در زمانی آسیب‌بزند که مسکو و مقامات غربی به‌طور فزاینده‌ای علاقه خود را به مذاکرات نشان داده‌اند.

در دیگر اخبار مربوط به جنگ در اوکراین، ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین در گفت‌وگویی با اکونومیست به این ادعا که روسیه برنده جنگ است، پاسخ داد. زلنسکی گفت: «شاید همه چیز به آن سرعتی که تصور می‌کرد نباشد» اما به گفته او تعداد بالایی از نیروهای روسیه در آودپوکا و دیگر نقاط درگیری از بین رفته‌اند. رئیس‌جمهور اوکراین درباره مذاکرات صلح به خبرنگاران گفت، کرملین تلاش می‌کند با نشان دادن علاقه به مذاکرات غرب را فریب دهد چون به گفته زلنسکی آنها موشک، مهمات یا تعداد کافی سرباز ندارند. قابل توجه است که زلنسکی اعلام کرد، تلاش‌های اوکراین در سال ۲۰۲۴ بر ایزوله کردن کریمه و جلوگیری از وقوع حملات جدید از این شبه‌جزیره متمرکز است. به گزارش خبرنگاری آسوشیتدپرس، نزدیک به ۵۰۰ زندانی در اولین اقدام تبادل زندانیان بین روسیه و اوکراین آزاد شدند. برخی از آنها از سال ۲۰۲۲ در زندان بوده‌اند. امارات متحده عربی کشوری بود که مذاکرات تبادل زندانی‌ها را تسهیل کرد. این بیشترین تعداد تبادل زندانیان از زمان شروع جنگ است. این تبادل نقش احتمالی امارات متحده عربی و دیگر کشورهای بی‌طرف را در مذاکرات آینده نشان می‌دهد.

جان کری، سخنگوی شورای امنیت ملی آمریکا در ماه سپتامبر به خبرنگاران گفت، دولت بایدن برنامه دارد تا یک بسته دیگر از کمک‌های نظامی را در این ماه اعلام کند اما پس از آن بودجه اوکراین به پایان می‌رسد.

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

هفته گذشته، دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل گزارشی مبنی بر وخامت سریع وضعیت کرانه باختری پس از حمله حماس در ۷ اکتبر منتشر کرد. نیروهای امنیتی اسرائیل با استفاده از نیروی نظامی غیرضروری و نامتناسب، باعث کشتار دست‌کم ۳۰۰ فلسطینی در کرانه باختری شده‌اند. هزاران فلسطینی به دلیل حوادث کوچک در بازداشت قرار دارند و شهرک‌نشینان اسرائیلی هزاران فلسطینی را از زمین‌هایشان بیرون رانده‌اند. گزارش سازمان ملل از دولت اسرائیل می‌خواهد تا شهرک‌نشینان و نیروهای امنیتی را مستول نقض حقوق بشر بدانند (چنان‌که در این گزارش اشاره شده، شهرک‌نشینان در جریان حمله به فلسطینی‌ها به ندرت متهم به جنایت شده‌اند). برای درک این موضوع که شرایط فعلی کرانه باختری چه تأثیری بر آینده درگیری بین اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها دارد، آیزاد چوتینر، روزنامه‌نگار مجله نیویورکر با ابراهیم دلال‌شا، مدیر توسعه رسانه و مطالعات سیاسی در مرکز هورایزون، اندیشکده‌ای در رام‌الله، تلفنی گفت‌وگو کرده است. دلال‌شا پیشتر به مدت دو دهه در کنسول‌گری آمریکا در بیت‌المقدس، پیش از آنکه در سال ۲۰۱۹ تعطیل شود، به عنوان مشاور مشغول به کار بود. در گفت‌وگویی که می‌خوانید که به منظور خلاصه شدن و شفافیت ویرایش شده، به بررسی نظر فلسطینی‌ها درباره حمله هفتم اکتبر و اینکه آیا اسرائیل یک برنامه واقعی برای کرانه باختری یا غزه در سر دارد یا نه و چگونه رفتار خشونت‌آمیز یا فلسطینی‌ها در سیاست‌های فلسطینی‌ها نمود پیدا کرده، پرداخته شده است.

شرایط فعلی کرانه باختری درباره درک دولت اسرائیل از درگیری با فلسطینی‌ها در حال حاضر به ما چه می‌گوید؟

اگر به سال‌های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ برگردید، در دوسال ونیم گذشته اوضاع در کرانه باختری آرام نبوده است. در حقیقت، نگرانی‌های بسیاری درباره وضعیت امنیت در این منطقه وجود داشت. اسرائیل عملیات نظامی شدید خود را با تمرکز زیاد روی شبه‌نظامیان محلی انجام می‌داد. یک روایت اسرائیلی بود که می‌گفت غزه مهار شده اما کرانه باختری نه. پس کرانه باختری هیچ‌وقت قبل از هفتم اکتبر آرام نبوده است.

حالا پس از هفتم اکتبر، بدیهی است که ابعاد آنچه در اسرائیل و پس از آن در غزه رخ داد شدت و خامت آنچه در کرانه باختری شاهد بودیم را تحت الشعاع قرار داده است. اما آنچه که ما به عنوان فلسطینی احساس می‌کنیم و مطمئن نیستیم که در جاهای دیگر هم احساس می‌شود، این است که اگر تعداد یا افزایش تلفات اسرائیلی‌ها زیاد باشد، وضعیت آرام تلقی می‌شود.

همانطور که می‌گویید، در دوسال ونیم گذشته سطح خشونت در کرانه باختری زیاد بوده است. از هفتم اکتبر چه اتفاقی افتاده است؟ و انگیزه سیاسی پشت آن چیست؟

من می‌خواهم یک ماجرای شخصی را برای شما تعریف کنم. من مردی در میانه پنجاه‌سالگی هستم. دو نوه دختری در اورشلیم دارم، چون دخترم در اورشلیم زندگی می‌کند، حدوداً ۲۰ سال است که مجوز ورود به اسرائیل را دارم. من قبلاً برای دولت آمریکا کار می‌کردم. هرگز انتقالی نیفتاده که نتوانم وارد اورشلیم شوم. در هفتم اکتبر، مرزهای کرانه باختری بسته شد و در نتیجه آن ۲۰۰ هزار نفر اجازه ورود (به اورشلیم) پیدا نکردند. تمام فلسطینی‌هایی را که مثل من کارت شناسایی کرانه باختری دارند، از جمله آنهایی که مجوز معمولی یا مجوز ویژه دارند، اجازه ورود پیدا نکردند و من هم از آن زمان نتوانستم خانواده و نوه‌هایم را در اورشلیم ببینم. آیا من عضو حماس‌سم؟ نه. این فقط یک اقدام جمعی است که برای تمام فلسطینی‌ها اعمال شده است. این یکی از موضوعاتی است که در گزارش سازمان ملل گفته شده اما به اندازه کافی برجسته نشده چون سطح ناامیدی که این اقدام ایجاد می‌کند، بسیار فراتر از آن چیزی است که (در این گزارش) توصیف شده است. ما در کرانه باختری احساس می‌کنیم اسرائیل در حال مجازات تمام مردم فلسطین است. قبل از هفتم اکتبر، آنها سابقه شما را بررسی می‌کردند و اگر سوپ‌پیشینه کیفری شما پاک بود، به شما مجوز می‌دادند و می‌توانستید وارد شوید. اما پس از هفتم اکتبر دیگر مهم نیست.

حالا یک اسرائیلی باهوش ممکن است به شما بگوید، خب ما این کار را انجام می‌دهیم چون می‌خواهیم تنش بین فلسطینی‌ها و اسرائیلی‌ها را به حداقل برسانیم. قطعاً پاسخ آن این است: اگر موضوع این بود که، واقعاً از ورود شهرک‌نشین‌ها به کرانه باختری جلوگیری می‌کردند تا تنش‌ها به حداقل برسند. از پیش از هفتم اکتبر مجموعه‌ای از محدودیت‌های اسرائیلی‌ها در کرانه باختری اعمال شده

نگاه
تحلیلی

پشت پرده خشونت در کرانه باختری در گفت‌وگوی نیویورکر با ابراهیم دلال‌شا مدیر اندیشکده هورایزون در رام‌الله:

مساله فراتر از هفتم اکتبر

عکس: Asharq AlAwsat

بود. نسبت دادن همه چیز به هفتم اکتبر واقعاً دقیق نیست چون قبل از آن هم گسترش شهرک‌سازی وجود داشت. ما قبل از آن هم خشونت شهرک‌نشینان را دیده بودیم. حملات و بازداشت‌ها و دستگیری‌های ارتش اسرائیل در سراسر کرانه باختری وجود داشت. زندگی در پنجم و ششم اکتبر هم خوب نبود. استراتژی متفاوتی از اسرائیل وجود نداشت که به توافقنامه‌ها پایبند باشد و اقداماتی برای کاهش رنج مردم کرانه باختری انجام دهد و تلاش کند آنها را به سمت نوعی مسیر سیاسی سوق دهد.

پس ناامیدی، درماندگی، استیصال و استراتژی اسرائیل وجود داشت که به‌دنبال تصرف هر چه بیشتر سرزمین کرانه باختری با بی‌توجهی کامل به راه‌حل سیاسی بود. اگر ۷ اکتبر و پس از آن را به‌عنوان دوره‌ای از انزوا در نظر بگیرید، تصویر بزرگی را از دست می‌دهید.

بگذارید سوالم را طور دیگری بپرسم: سعی من این نبود که بگویم واقعبینانه فلسطینی‌ها در کرانه باختری به دلیل هفتم اکتبر عوض شده است. آنچه تلاش می‌کنم درک کنم این است که بدتر شدن شرایط کرانه باختری می‌تواند به ما کمک کند تا بفهمیم دولت اسرائیل چه فکری می‌کند و هدفش در آینده چیست.

فرض کنید سوال شما درست و عینی است. من می‌گویم مهم این است که قبل و بعد (از هفتم اکتبر) را در نظر بگیریم. پس بله، از بعد از ۷ اکتبر اوضاع بدتر شده اما قبل از آن هم خوب نبود. الان در اسرائیل دو دولت دارید: کابینه جنگ و کابینه عادی. در اولی افراد بنی‌گانتز را دارید و در دومی افرادی مثل بزلال اسموتیچ (وزیر دارایی) و ایتمار بن گویر (وزیر امنیت ملی). پس دولت اسرائیل کاملاً گپج شده است: اهداف بسیار متفاوتی را مشخص کرده که حتی بسته به اینکه چگونه بخواهد خود را در انظار عمومی و در جهان نشان دهد، متغیر است. اسرائیل ابتدا از مجازات دسته‌جمعی صحبت کرد و سپس تلاش

کرد آن را طور دیگری بیان کند تا این شکلی به نظر بیاید که فقط جنگی علیه حماس است. اما آنچه تا الان در غزه دیده‌ایم کشتار بیش از ۲۰ هزار نفر بوده است. ۷۰ درصد کشته‌شده‌ها زنان و کودکان هستند. این‌ها تلفات جانبی نیستند. بمباران‌ها، مهیب و بی‌هدف بوده‌اند.

حماس در غزه سه چیز است: حماس، دولتی را دارد که اساساً غزه را تا هفتم اکتبر اداره می‌کرد. حماس، شاخه نظامی دارد که حدوداً از ۳۰ یا ۴۰ هزار افراد مسلح تشکیل شده و حماس یک نهاد سیاسی را دارد که برخی از سیاستمداران آن را به ایدئولوژی می‌شناسند. فکر می‌کنم حذف اولی و اینکه بگوییم «حماس دیگر غزه را اداره نخواهد کرد»، هدف قابل‌اندازه‌گیری و قابل‌دستیابی است. اما دولت اسرائیل در عوض حمله همه‌جانبه‌ای انجام داد و گفت: «اما هر آنچه مربوط یا در حمایت از حماس باشد را حذف می‌کنیم.» یادشان رفته که یک نهاد سیاسی مثل حماس از حمایت مردمی برخوردار است، چون زمانی که اسرائیل مجازات دسته‌جمعی اعمال کند و علیه کل جمعیت (غزه) تبعیض قائل شود، حماس دفاع می‌کند. (اسرائیلی‌ها) با نقض حقوق فلسطینی‌ها، هم در کرانه باختری و هم در غزه، تمام فلسطینی‌ها را به یک طرف سوق می‌دهند.

حالا، نمی‌دانم این موضوع هدف دولت باشد یا تبعات غیرعمدی سیاست‌ها و رفتارهایش و برایم هم مهم نیست. اما آنچه برایم مهم است، نتیجه واقعی است.

شما گفتید که واکنش اسرائیلی‌ها بی‌هدف است اما آیا نشانه‌هایی از عمدی بودن آن دیده می‌شود؟ به نظرم به نفع نتانیاهاوست که جنگ ادامه داشته باشد چون به محض پایان آن، از قدرت سقوط می‌کند؛ ممکن است به‌نفع اسرائیل باشد که اهداف نامشخصی تعیین کند چون در این صورت قابلیت مانور بیشتری دارد که تا هر زمانی که می‌تواند به این درگیری ادامه دهد.

به‌نظرم فلسطینی‌ها تا قبل از هفتم اکتبر اسرائیلی‌ها را کارکشته می‌دانستند و حالا آنها را سردرگم می‌بینیم.